

УДК 621.326

Рацюк А. – ст. гр. БЕ-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

КРЕДИТ ТА ЙОГО ФОРМИ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Хрупович С.Є.

Кредитні відносини виникають і діють між двома суб'єктами: кредитором, який надає позику, і позичальником, який отримує позику. Метою кредитора є одержання прибутку (відсотка); метою позичальника — задоволення тимчасової потреби у додаткових грошових ресурсах.

Принципи кредиту: поворотність, платність, цільовий характер кредиту, строковість, принцип забезпеченості кредиту.

Функції кредиту: перерозподільча, емісійна, контрольна, утворення додаткової купівельної спроможності.

Кредит — це форма прояву кредитних відносин, форма руху позичкового капіталу. Кредит виражає економічні відносини між кредитором і позичальником, які виникають під час одержання позики, користування нею та її повернення. Кредитори надають, а позичальники одержують вартість (капітал) у позику, повертаючи її потім з відсотком.

Банківський кредит — одна з найбільш поширених форм кредитних відносин в економіці, об'єктом яких виступає процес передачі в позику безпосередньо грошових коштів. У ролі позичальника можуть виступати тільки юридичні особи, інструментом кредитних відносин є кредитний договір або кредитна угода.

Комерційний кредит — надання відстрочки платежу продавцем товару (зокрема, засобів виробництва) покупцеві. Комерційний кредит, який надають підприємці один одному, оформлюється векселями.

Вексельний кредит — (надання кредитів через банки) власники векселя є постачальниками своїм покупцям. Він набув розвитку на основі комерційного кредиту.

Іпотечний кредит — надання грошових позик під нерухомість: купівлю землі, міських споруд. Пов'язаний з витратами на використання землі.

Споживчий кредит — це кредит, що надається споживачеві на придбання продукції для особистих потреб, які безпосередньо не пов'язані з підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника.

Державний кредит — це специфічна форма кредитних відносин, у яких позичальником є держава, а кредиторами — юридичні або фізичні особи. Економічним призначенням державного кредиту є акумуляція державою коштів на основі принципу повернення для фінансування державних видатків.

Міжнародний кредит — це рух позичкового капіталу за національними кордонами держав між суб'єктами міжнародних економічних відносин, пов'язаний з наданням валютних і товарних ресурсів на умовах повернення, терміновості та виплати відсотка.

Отже, кредитні відносини — це відособлена частина економічних відносин, пов'язана з наданням вартості (коштів) у позику і поверненням її разом із певним відсотком. Кредитні відносини поєднують у собі дві підсистеми: кредитно-грошові відносини та кредитно-товарні відносини.

Література:

1. Основи економічної теорії: Підручник/ А. А. Чухно, П. С. Єщенко, Г. Н. Клименко та ін.; За ред. А. А. Чухна.- К.:Вища шк., 2001.—с. 434.